

1634

MUZEUL JUDEȚEAN SUCHEAVA

STUDII ȘI COMUNICĂRI

ȘTIINȚE NATURALE

EXTRAS

Anoplura. Acestea sunt parazitii ai omului si a animalelor. Sunt multe specii. Ele se hrănesc cu sângelul organismelor pe care le infestă. În ceea ce privește omul, parazitii sunt de trei tipuri: licei, pediculi și ghebe. Liceii sunt paraziți ai părului și ale pielească. Pediculi sunt paraziți ai părului și ale pielească. Ghebele sunt paraziți ai pielească. În ceea ce privește animalele, parazitii sunt de trei tipuri: licei, pediculi și ghebe. Liceii sunt paraziți ai părului și ale pielească. Pediculi sunt paraziți ai părului și ale pielească. Ghebele sunt paraziți ai pielească.

CONTRIBUȚII LA RĂSPINDIREA ANOPLURELOR (ANOPLURA L U C A S, 1840) ÎN ROMÂNIA

D E

MARIUS C. VOICU și GAZACIU GATINCA

IV

1970

COTRIBUȚII LA RĂSPÎNDIREA ANOPLURELOR
(ANOPLURA L U C A S, 1840) ÎN ROMÂNIA

DE

MARIN C. VOICU și CAZACU CATINCA

Nicolae Leon este primul autor care semnalează prezența anoplurelor în fauna României. În lucrarea sa (7), sunt prezentate o serie de date referitoare la dimensiune, colorație și localizarea paraziților pe corpul mamiferelor gazde. Totodată, autorul recomandă și o serie de metode de combatere, lucrarea neprezentând însă locul, data și numărul paraziților colectați.

Ulterior, St. Negru și M. Suciu (8) citează trei specii de anoplure în fauna țării.

Am luat în studiu această temă, deoarece anoplurele constituie un grup de insecte ectoparazite, dăunătoare și considerăm studiul lor necesar, fiindcă numai după o cunoaștere precisă a sistematicii, biologiei și ecologiei lor se pot combate cu cele mai eficiente metode. Anoplurele hrănindu-se cu singele mamiferelor domestice, aduc uneori daune mari animalelor din fermele zootehnice; ele fac ca animalele să slăbească, determinînd scăderea producției de lapte și carne, încîlcirea lînii la oi și uneori cădereea părului. Pagubele sunt mult mai mari cînd anoplurele sunt în compania Malofagelor, Ixodidelor și Afanipterezilor.

În nota de față prezentăm șase specii de anoplure colectate de pe mamifere domestice și sălbaticice din Muntenia.

A. Familia **HAEMATOPINIDAE** Enderlein, 1904

I. Genul **Haematopinus** Leach, 1817

1. **Haematopinus suis** Linné, 1758

Material. 15 ♀♀ și 12 ♂♂ colectați la 18.VII.1962 de pe o ♀ de *Sus scrofa domestica* L., din comună Peretu, județul Teleorman. Cu această ocazie am mai colectat, la 20.VII.1962, numeroase exemplare de

pe aceeași specie gazdă, din comuna Drăgănești — Vlașca, județul Ilfov. Parazitul a fost deja citat în fauna țării (7).

Semnalat inițial pe porcul domestic din Europa, în prezent el este cunoscut din numeroase localități ale lumii, peste tot acolo unde se găsește gazda.

2. *Haematopinus tuberculatus* (Burmeister, 1839)

Material. 2 ♀♀ și 1 ♂ colectați de pe o ♀ de *Bubalus bubalis* L. (bivolită), la 27.VII.1963 din orașul Alexandria, județul Teleorman. Paraziții erau dispuși la baza urechilor și pe gât.

Exemplarul ♂ din colecția noastră măsoară 3,24 mm., iar cele ♀♀ 4,50 — 4,75 mm lungime.

H. tuberculatus (Burmeister) a mai fost semnalat în fauna țării de către N. Leon (7) însă fără localitate. Dacă avem în vedere faptul că el a funcționat la Facultatea de medicină din Iași și că zona geografică în care a făcut majoritatea excursiilor de studiu, era Moldova, este posibil ca acest material să fi provenit de aici.

Specie relativ rară.

B. Familia HOPLOPLEURIDAE Ferris, 1951

II. Genul *Hoplopleura* (Enderlein, 1904)

1. *Hoplopleura acanthopus* (Burmeister 1839)

Material. 2 ♀♀ colectate de pe o ♀ de *Microtus arvalis* Pallas (șoarece de cîmp) la 13.IX.1963, din comuna Buzescu, județul Teleorman. Paraziții erau localizați în regiunea abdominală a gazdei.

În fauna țării noastre, a fost citat de pe aceeași gazdă (12) din Moldova.

C. Familia LINOGNATHIDAE Enderlein, 1905

III. Genul *Linognathus* Enderlein, 1904

1. *Linognathus stenopsis* (Burmeister, 1839)

Material. 3 ♀♀ colectate la 7.X.1962, de pe o ♀ de *Capra hircus* L. (capra domestică) din comuna Buzescu, județul Teleorman. Paraziții au fost găsiți în regiunea abdominală a gazdei.

Linognathus stenopsis (Burmeister) a fost semnalat în fauna României din Moldova (?) (7) și Oltenia (8).

Răspindirea geografică: acolo unde se găsește și gazda.

La noi, numărul indivizilor care formează populațiile de *L. stenopsis* (Burmeister) este mai mare începînd din lunile noiembrie—decembrie

și pînă la sfîrșitul lunilor martie — aprilie ale anului următor. Vara pot fi găsite cîteva femele la un loc, sau izolate și foarte rar cîte unul pînă la trei masculi.

2. *Linognathus vituli* (Linné, 1758) syn. *Haematopinus tenuirostris* (L.)

Material. 5 ♀♀ și 2 ♂♂ colectați la 22.VIII.1963, de pe un ♂ de *Bos taurus* L. (bou), din comuna Nanov, județul Teleorman. Paraziții erau localizați pe abdomenul gazdei.

L. vituli (Linné) a fost semnalat la noi în țară de pe *Bubalus bubalis* L. și *Bos taurus* L. de N. Leon (7), probabil din Moldova și de la Ruseni — Borlești (județul Neamț) în „sute de exemplare” de pe aceeași gazdă (13).

D. Familia ENDERLEINELLIDAE (Ewing, 1929)

IV. Genul *Enderleinellus* Fahrenholz, 1912

1. *Enderleinellus sphaerocephalus* (Nitzsch, 1818)

Material. 7 ♀♀, 6 ♂♂ și 3 larve, colectați de pe un ♂ de *Scirus vulgaris* L. (veveriță), împușcat de autor, la 2.V.1967, în pădurea din apropierea orașului Cîmpulung - Mușcel, județul Argeș.

Paraziții erau localizați pe partea ventrală a gazdei și la baza urechii stîngi. În ultimii ani am avut ocazia să colectăm zeci de exemplare de *Enderleinellus sphaerocephalus* (Nitzsch), din diferite localități ale Moldovei și Munteniei, fapt care ne face să credem că parazitul este destul de răspîndit.

E. Sphaerocephalus (Nitzsch) a fost semnalat în fauna României din Muntenia (8) și Moldova (13).

BIBLIOGRAFIE

1. BLAGOVESCIENSKI, D. I., *Vsi (Siphunculata) domashnih mlecopitatiuscikh*. Opredeliti po faune S.S.S.R., Zool. Inst. Acad. Nauk S.S.S.R., Moscva — Leningrad. 1960, **73**.
2. BRINK, P. *Catalogus Insectorum Sueciae IX. Anoplura*. Opuscula Entomologica, 1948.
3. BRITZ, L. *Über blutsaugende Läuse (Anoplura), besonders des Hausrindes*. Monatshefte für Tierheilkunde, Ferdinand Enke, Stuttgart, 1955, **7**, 8/9, 151—155.
4. CONCI C. *Boll. Soc. Ent. Ital.*, 1946, **76**, 1—2, 7—10.
5. IGNOFFO M.C., *Key and Notes to the Anoplura of Minnesota*. Am. Midl. Nat., 1959, **61**, 2, 470—479.

6. KÉLER St. v., *Die Tierwelt Mitteleuropas*, Quelle & Meyer, Leipzig, 1963, **4**, 2, 1—14.
7. LEON N., Anal. Acad. Rom., seria a II-a, Mem. sect. șt., 1912, **34** 14, 157—161.
8. NEGRU Șt. și SUCIU M., Com. Acad. R.P.R., 1959, **9**, 11, 1151—1153.
9. SÉGUY E., *Insectes ectoparasites*, in *Faune de France*, Paris, 1944, **43**, 409—459.
10. SPENCER J. G., *Anoplura from British Columbia and some adjacent areas*. Journal Entomol., Soc. Brit. Columbia, 1966, **63**, 1, 23—30.
11. STOJANOVICI J. C. a. PRATT D.H., *Key to Anoplura of North America*, U. S. Depart. of Health, Education a. Welfare, Atlanta, Georgia, 1965.
12. VOICU M. și STRATON C., St. și cerc. biol., seria Zool., București, 1968, **20**, 6, 547—549.
13. VOICU M., St. și cerc. biol., seria Zool., București, 1969, **21**, 1, 25—27.

**CONTRIBUTIONS À L'ÉPARPILLEMENT DES ANOPLURES
(ANOPLURA — LUCAS, 1840) EN ROUMANIE**

RÉSUMÉ

Dans cette étude on présente six espèces d'Anoplures qui ont été collectées sur des mammifères domestiques et sauvages, dont cinq ont été signalées pour la première fois en Muntenie.

Les auteurs à côté des données systématiques, apporte et des dates écologiques, la localisation des parasites sur le corps des mammifères — hôtes.

Toute fois, on fait quelques précisions en ce qui concerne la variation saisonnière des parasites.